чите. Д. 87. Който е завардил и зававил отвата, носи я пръ
сентеврий. Л. Д. 1870 г. 186.

Завардѝ се, ще се завардим да известим. Л. Д. 1874. г. 75.

Зававреваш, гл. дл. в. Заварям.

Завáрен, а, о, — и (чти) когато сѣ завáрили. Мацеката
казва на завáрено то двете, тукей. Ч. 215.

Заварéн, е, о, — и (чти) нѣщо което сѣ заварéли, стоили.

Завареник (чти) двете, тоиче, което времата заварѣ или
наидрва у мѣзра си, що тѣрвата му грена.
Заваренче (то) умл. от завареник и заваренца двете.
Заваренца (та) тоиче завáрено.

Заварки (тта) стоиноту мѣстоиаметала.
тиким на заваркаш се продило; дѣйствието на огоговъ който заварѣ, стоява
Зававровам, в. Заварям.

Заварявам, гл. дл. стоявам, склейвам едно и нѣщо с'друго
слѣдѣт сѣ конец. усл. от. Заварям, стоявам.
2) начевам ъ да вадѣ. ~~усл. от Завáрям~~ Заварявам.

Заварям, гл. дл. 1) стоявам, склейвам. Заварѣ сѣ дове
2) натирам, свáрям. Заварихго бараше душа. Р. 58. За-
вари свадба на двори. М. 119.

Заварѝ, им. гл. св. от Заварявам, стоявам

Завáрѝ, им. гл. св. от Заварям, сварям, натирам

Завдигам, гл. дл. дигам, вземам нѣщо и го уносям.

Завдигувам, гл. дл. тоиче що завдигат навеничѣ.

Завдигнѣ, гл. св. вземам нѣщо и уносям.
Завеждвам усл. от Завеждвам
Заведѝш. нар. наведнъ. от веднъ. заедно тѣ, изведнъ

Заведен, а, о, — и (чти) когато сѣ завели.

Заведеник (чти) тоиче заведено от времата при-
мѣзра от тѣрвата и мѣзр.

Заведеница (та) тоиче заведено от майка си.

Заведенче (то) умл. двете заведено от майка.
Заведѝ, гл. св. от водѝ, я хайде за тебе заведѝ. Мк. 2) отведѝ =
Завеждвам гл. дл. в. Завождам. | лен. Л. Д. 1869. г. 132
доведѝ. 3) въвождам в'обяснение. Той заведе дасе седи тук
Завезвам, гл. дл. 1) в. Завозвам. 2) в. Завръзвам. 3) Затиквам
Завезѝ гл. св. дигоза завезе на руса. Зк. 124. 4) Зашивам
Завезувам гл. дл. 1) Завозвам. 2) Завръзвам. 3) Затиквам.

Завезе гората, завезва гората. З. 88. 4) Зашивам на нѣщо
мев: Навази ми, рабо, китен дѣл тестемел, завезе гора
да от дей от земиден, довезе го за дей за лезгера. В. 319.

Завехтявам, гл. дл. ~~стамувам вехтъ~~ овехтявам
Завехтяване (то) от Завехтявам.
Завехтѝ, гл. св. стамувам вехта, вета, ватъх.
Завехтѝл, а, о, — и (чти) стамял вехта, то завехтѝл.

=чи сеничеш оведе, в' Света гора ти
заведе. Д. 22.

Заведѝ се, гл. стр. употрѣбено вмѣсто
увлекѝ се: онзи който може дасе завве
де без обзиране на тѣкаши пречки,
— сѫдо стоиноту за завиждане, от колко-
то за слѣд. Э. 2. 14.